

ΙΕ.

Πλήρη πάλιν οἶνον Σάμου πλήρη θέλω τὴν φιάλην.
Βλέπω νέας εἰς τὰ δένδρα χρευσούσας ἐν σκιᾷ
Καὶ τοὺς μαύρους ὀφθαλμούς των λάμπειν χύνοντας με-
[γάλην.

Ἄλλ' οἱ ἰδιόκοί μου κλαίουσι, χύνουσι δάκρυα πικρά,
Ἐπειδὴ, ἐνῶ τὰς βλέπω, συλλογίζομαι φρυάττων,
Ὅτι δούλους θὰ θηλάσῃ μετὰ τὰ στήθη τὰ λευκά των.

ΙΓ.

Φέρετέ με εἰς τοὺς στύλους τοῦ Σουνίου τοὺς λυγροῖνους,
Ὅπου ἔρημον τὸ κύμα εἰς τὴν ὄχθην θρηνηδεῖ·
Ἐκεῖ θέλω νὰ ὑψώσω μετ' αὐτοῦ κ' ἐγὼ τοὺς θρήνους
Καὶ ὡς κύκνος ν' ἀποθάνω, ὅστις θνητῶν κελαθεῖ.
Ὡς πατρίδα μου δὲν θέλω δούλην γῆν, μὴ ἐλευθέραν.
Χύσε εἰς τὴν γῆν τὸν οἶνον, τὴν φιάλην ῥίψε πέραν.

ΕΙΣ ΞΗΡΟΝ ΡΟΔΟΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.

Ὡ τῆς σεβασθείσης μου χαρᾶς σύμβολον ἐξανθήσαν!
Ὡς ἐμειδίωσι ἄλλοτε καὶ σὺ ποτ' ἐμειδίᾳς.
Αἰ ὦραί μου, — αἱ δρόσοι σου — ἦσαν χρυσαί, πλὴν . . ἦσαν ν,
Κ' ἐσθένθησαν, ἀφῆτασαι φύλλα ξηρὰ καὶ μυελίας!

Ἦσαν κ' ἐσθένθησαν! σὲ χεῖρ ἀπέσπασε ἔτι θάλλον
Τῆς ζηλωτῆς πατρίδος σου, τῶν δρόσων τοῦ ῥοδῶνος,
Κ' ἐγὼ τῆς ἐξορίας γῆν, εἰς ξένου κόσμου σάλον
Ἀνδράσπατος ὑπὸ ψυχρᾶς πνοῆς ἐρρίφθη μόνος.

Ὡ! κἄν, εἰς τίνα, ῥόδον μου, σ' ὀφείλω ἄρα χεῖρα;
Μὴ σ' ἔδρεψέ τις τρέμουσα, ἐρρυθριῶσα κόρη,
Κ' εἰς τὸν ἐξορίστον ἐμὲ τῶν φύλλων σου τὰ μύρα
Ὡς μύρον τῆς ἀγάπης της ἀπόκρυφον ἐδώρει;

Μὴ τις παρθένος τρυφερὰ περιπατῶς σ' ἐρίλει,
Καὶ ἡ πνοή της ἔπιε τὸ δροσερόν σου μύρον,
Κ' εἰς στόνος της ἐμάρανε τὰ θάλλοντά σου χεῖλη;
Τίς οἶδεν, . . ἴσως! — ὦ, γλυκὺ τὸ ἴσως, πλὴν καὶ εἶρον!

Καὶ ῥόδον! μάτην σ' ἐρωτῶ· ὅπου καὶ ἂν ἐτράπη
Τὸ βλέμμα μου, πρὸς βλέμμα ἐν ποτὲ δὲν συννητήθην,
Ταντάλου δι' ἐμὲ καρπὸς ὑπῆρξεν ἡ ἀγάπη,
Ν' ἀγαπηθῶ ἐξήγησα, ἀλλὰ... δὲν ἠγαπήθην.

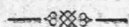
Μὴ σ' ἔδρεψα ἐγὼ αὐτὸς, τὸ μύρον σου φρονήσας,
Καὶ εἰς τὸν κόλπον μ' ἔθαψα τὰ θάλλοντά σου κάλλιπ,
Τὸν περρωτόν σου ἐραστήν φρονῶν, μὴ ἀγαπήσας,
Καὶ μὴ ποθῶν τὰς δρόσους σου ἡ ἀηδὼν νὰ ψάλλῃ;

Τίς οἶδε! τώρα μὴ λυποῦ! μακρὰν σὺ τοῦ ῥοδῶνος,
Κ' ἐγὼ τῆς στέγης μου μακρὰν, ἐξορίστος καὶ ξένος,
Σὺ ὀλιγώτερον ξηρὸν, κ' ἐγὼ κἄν ὄχι μόνος,
Θὰ ἡμεθεα φυγάδες, πλὴν φυγάδες ἡνωμένοι.

Ναί, τῆς σεβασθείσης μου χαρᾶς σύμβολον ἐξανθήσαν,
Θὰ μειδιῶμεν κἄν ὁμοῦ, ὡς ἄλλοτ' ἐμειδίᾳς,
Καὶ ἂν χρυσαὶ αἱ ὦραί μου κ' αἱ δρόσοι σου ποτ' ἦσαν
Ὡ! θὰ μᾶς φέρωσι χρυσᾶς ἐνίοτε κἄν μυελίας.

Βερολίον, Ἰανουάριος 1862.

ΑΓΓΕΛΟΣ Σ. ΒΑΧΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ

Τοῦ φίλου Α. Β., γένου ποιητοῦ, ἀποδημοῦντος
εἰς Γερμανίαν.

Σοφίας ξένης νάματα διψήτας,
Καὶ τῆς ἰδέας νὰ γευθῇς ποθήσας
Ἄλλοδαποὺς
Καρπούς,

Ἀπαίρεις, φίλη κορυφή, ἀφῆτας
Τὰς Ἑλληνίδας Μούσας καὶ τὸν Φοῖβον,
Μ' ἀλλόθροον τὸν πάτριον ἀμείβων
Καὶ παλαιὸν
Θεόν.

Εὐοιώνόν σοι κ' αἶτιον πᾶν βῆμα!
Κ' ὑπ' ἄκομψον μορφὴν δέχου καὶ σχῆμα
Τῶν ἀσαφῶν
Σοφῶν

Τῆς Τευτονίας τὸ βαθύνουν ῥῆμα.
Μὲ τὸν φλοιὸν μὴ ῥίψης τὸν πυρῆνα.
Μὴ τείνης ὀφθαλμούς πρὸς τὴν Σειρήνα
Ἀπατηλοῦς,
Ἄλλ' οὕς.

Ἀλλὰ καὶ νέφος πᾶν δὲν χρύπτει σέλας,
Οὐδ' ὁ δρυμὸς φωνεῖ τὸν θροῦν ὁ μέλας
Τῆς τοῦ Διὸς
Δρυός.

Ἐνὸς θεοῦ καὶ μόνου τὰς νεφέλας
Διὸς ἡ ὄψις· μόνος φωτοδότης
Ὁ παῖς Αἰτωῦς, ὁ πάτριος, φιλότης,
Καὶ παλαιὸς
Θεός.

Ἢ μόν' ἰδέα τοῦ καλοῦ πατροφᾶ;
Καὶ θαυμασμοῦ σοι ἔστω ἡ ἀρκυῖα
Ὡς σκοπιὰ
Σκιά.

Ἀλλ' ὕπαγε· φιλτέρα ἡ ἐψά
Πατρίς θὰ σὲ δεχθῇ, καὶ τότε πρῶτον
Θὰ θύσῃς εἰς τὸν πάτριον τῶν φώτων
Καὶ παλαιὸν
Θεόν.

Ἀθήναι, τῇ 5 Αὐγούστου, 1861

Α. ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΕΡΙ ΜΑΓΕΙΑΣ.*

Ἐπιστολὴ πρώτη.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Φεβρ. 1863.

Τὸ ἀνώνυμον δὲν εἶναι πάντοτε δεῖγμα ἀτολ-
μίας ὡς δύναται τις νὰ ὑποθέσῃ· χρησιμεύει ἐνίοτε
εἰς τὸ νὰ κρίνωσιν οἱ ἄλλοι μετριοπαθέστερον περὶ

* Τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν ἐλάβομεν ἀνωνύμως· δημο-
μοσιεύοντες δὲ ταύτην περιμένομεν καὶ τὰς λοιπὰς. Ε. Δ.

τοῦ ἐν τῇ ἀνωνύμῳ διατριβῇ περιεχομένου, μὴ λαμβάνοντες ὑπὸ ὄψιν τὰς συμπαθείας ἢ τὰς ἀντιπαθείας αὐτῶν πρὸς τὸν γράφοντα. Ὅθεν θέλετε μοι ἐπιτρέψαι νὰ διευθύνω πρὸς ὑμᾶς ἀνωνύμους τὰς ἐπιστολάς μου ταύτας, τὰς πραγματευομένας περὶ ἀντικειμένου, περὶ τοῦ ὁποίου τσαυταὶ ὑπάρχουσι γινώμαι. Ἡ Μαγεία τὴν σήμερον δὲν εἶναι πλέον ἡ λεκκνομαντεία, καὶ ἡ πληθὺς ἐκείνη τῶν λοιπῶν μαντειῶν τῶν ἀρχαίων, οὔτε ὁ ζωϊκὸς μαγνητισμὸς ὡς τὸν ἠγνῶσι ὁ Καλλιόστρου ἢ καὶ αὐτὸς ὁ Μέσμερος· εἶναι ἐπιστήμη σπουδαία, κλάδος ἐξ ἱατρικῆς καὶ ψυχολογίας ἀνάμικτος, ὅστις καθ' ἐκάστην νέας λαμβάνει προόδους καὶ νέα ὑπόσχεται τερατουργήματα.

Εἰς τὴν Γερμανίαν σήμερον δὲν θεωρεῖται ὡς ἀγυρτία, καὶ ἱατροὶ διάσημοι ἐπραγματεύθησαν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὑπὲρ τῶν ὁπαδῶν τῆς Μαγείας. Εἰς τὴν Γαλλίαν ὁ Ἐλιφαί Λεβὶ δαπανήσας εἴκοσιν ἔτη εἰς ἐκμάθησιν τῆς ἐδραϊκῆς γλώσσης, διεπραγματεύθη ἐσχάτως τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα, ἂν ὅχι μετὰ μεγάλης ἐπιστημονικῆς ἐπιστάσεως, τοῦλάχιστον μετὰ μεγάλης δυνάμεως λόγου καὶ εὐφυΐας καὶ ἐξήγησε πάσας τὰς συμβολικὰς παραστάσεις τῶν ἀρχαίων θρησκειῶν· τὸ περὶ ὑψηλῆς μαγείας σύγγραμμά του ἐθαυμάσθη ὑπὸ τῆς Εὐρώπης ἀπάσης. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐπίσης σπουδαῖα ἐδημοσιεύθησαν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου συγγράμματα καὶ μεγάλαί ἐγένοντο προσπάθειαι περὶ συστηματοποιήσεως ταύτης, πρὶν τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ὅστις χάριν τῶν δούλων τοσούτους καταναλίσκει ἐλευθέρους ἄνδρας εἰς τὴν χώραν ταύτην τῶν ἀνθρώπων.

Ἀλλὰ διατί ἡ Μαγεία ἐθεωρεῖτο καὶ θεωρεῖται καὶ σήμερον ὑπὸ πλείστων ὡς ἀγυρτία; Διότι πολλοὶ ἀγύρται καὶ εὐφρεῖς πολλάκις ἀγύρται, μετεχειρίσθησαν συγκεχυμένως τὰ δόγματα ἢ τὸ ὄνομα αὐτῆς χάριν αἰσχροκερδείας· διότι κατήντησε πολλάκις βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα ἐλεεινῶν τινῶν ὄντων· διότι ἐξηυτελίσθη καὶ αὕτη καθὼς ἐξηυτελίσθησαν καὶ πλείστοι ἄλλαι ἐπιστήμαι, καθὼς ἐξευτελίζεται πᾶν ὥραϊον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Μήπως ὅμως διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀρνηθῶμεν τὴν ὑπαρξίν τῆς Μαγείας; Μήπως διότι ὑπάρχουσιν ἀγύρται ἱατροὶ δὲν ὑπάρχει ἱατρικὴ ἐπιστήμη;

Ἡ χημεία εὐρισκομένη εἰς τὰς χεῖρας μόνομανθῶν τινῶν ζητούντων τὰ ἀδύνατα, ἐνομιζέτο ἀγυρτία, ἀλλὰ σήμερον, ὅτε ἐν τῇ χημείᾳ ζητεῖται τὸ δυνατόν γενέσθαι καὶ ὅχι ἡ φιλοσοφικὴ λίθος καὶ ἡ χρυσοποίησις, εἶναι ἐπιστήμη οὐχ ἥττον σπουδαία, καὶ

ἴσως σπουδαιότερα πάσης ἄλλης, διὰ τὰ πρακτικὰ αὐτῆς ἀποτελέσματα.

Οὕτως ἡ Μαγεία συστηματοποιουμένη θέλει καταλάβει θέσιν ὑψηλὴν ἐν τῇ πορείᾳ τῶν ἐπιστημῶν. Εἰς τοῦτο τείνουσιν αἱ προσπάθειαι πάντων τῶν περὶ ταύτης διαπραγματευομένων, καὶ ὅτι δύναται νὰ καταριθμηθῇ μετὰ τῶν ἐπιστημῶν θέλω προσπαθῆται νὰ ἀποδείξω, ἐὰν λάβητε τὴν καλωσύνην νὰ ἐπιτρέψητε τὴν δημοσίευσιν τῶν ἐπιστολῶν μου ἐν τῷ περιοδικῷ ὑμῶν συγγράμματι.

Ἀλλὰ ποία ἡ πρακτικὴ ὠφέλεια τῆς Μαγείας; Ἐὰν προστεθῇ εἰς τὴν μεγάλην ὁμάδα τῶν ἀφηρημένων ἐπιστημῶν καὶ ἐτέρα μηδεμίαν ἐπιφέρουσα πρακτικὴν ὠφέλειαν, τότε, ἀληθῆς ἢ μὴ, δὲν ἐννοοῦμεν διατί πραγματευόμεθα περὶ αὐτῆς· εἶναι ματαιοπονία καὶ δεινὴ ματαιοπονία· διότι ἐκτὸς πάντων τῶν ἄλλων, κινδυνεύει τις νὰ ἐκληφθῇ καὶ ὡς λίαν ἔχων ἐξημεμένην τὴν φαντασίαν, ἵνα μὴ τι χειρὸν εἴπωμεν, ἢ νὰ ἐκλειφθῇ ὡς ἀγύρτης, δύο μεγάλα κακὰ εἰς πᾶσαν, ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, χώραν.

Καὶ ἐντούτοις δύναται νὰ ἔχῃ μεγάλας τὰς πρακτικὰς ὠφελείας καὶ μεγάλα νὰ παρέξῃ βοηθήματα, οὐ μόνον εἰς τὴν ἱατρικὴν καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἰδίως, ἀλλ' ἐπὶ πάσας τὰς ἐπιστήμας ἐν γένει. Ὅπως ὅμως κατανοηθῶσι τὰ ὠφελήματα ταῦτα χρειάζονται νὰ ἴναι ἐπίλογοι τῆς ὅλης διατριβῆς, χρειάζονται νὰ ἴναι αἱ τελευταῖαι ἐπιστολαὶ τῶν ὧσων μέλλω νὰ σᾶς πέμψω, ἐὰν ἐπιτραπῇ ἡ δημοσίευσίς ταύτης.

ΔΕΣΤΑΡΘ.

ΜΩΣΑΪΚΟΝ.

Ἡ ψυχὴ γυναικὸς ἀγῆς εἶναι αὖρα πλήρης μύρων μεθυστικῶν, εἶναι φύσημα βαλσαμομένον ἀπὸ ἄνθη· οὐδὲν ἀπαντᾷ τις ἐξαισιώτερον εἰς τοὺς ἀέρας ὅπου πλανῶνται τὰ νέφη, εἰς τὴν γῆν ὅπου ἀπλοῦνται αἱ πράσιναι σκιαί. Συγκρινόμενα πρὸς τὴν καλλονὴν τῶν νεανίδων, πρὸς τὴν ἡδονὴν ἣν αἰσθάνεται τις θαυμάζων αὐτάς, τὰ ῥόδα καὶ τὰ κρίνα, καὶ ὅταν ἀκόμη λάμπουσιν ὑπὸ μίαν διαυγῇ πρωΐαν τοῦ Μαΐου, ὑπὸ πέπλον δρόσου ἐν μέσῳ τῆς χλόης, φαίνονται ἀχρωμάτιστα· ἡ μελωδία τῶν πτηνῶν φαίνεται ἄνευ ἁρμονίας. Εἰς τὴν θεὰν μύνον αὐτῶν αἱ ζοφεραὶ ιδεαὶ ἀφίπτανται, πᾶσα λύπη πρᾶνεται, ἅμα οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν φωτίζονται καὶ τοξεύουσι τὰ βέλη τῶν ἐπὶ τῆς εὐρώστου γῆς, ἥτις καλεῖται καρδία ἀνδρός.

Walther de la Vogelweide